

[Johannes Hansen.]

adskillige unge, naar denne Lov bliver vedtaget; og deri tror jeg, han har Ret, men saa siger det ærede Medlem, at det er hos dem, der ikke har noget at tabe. Som Medlem af Statens Jordlovsudvalg maa det ærede Medlem vide, at der kommer mange Hundrede af Ansøgere, som virkelig har noget at tabe. Der kommer Gang efter Gang Folk, som ved egen Flid og Spar-sommelighed har skabt sig en lille Formue paa 2 000—3 000 Kr., og de har den at tabe; den har de skabt ved deres eget Arbejde. Der er ogsaa mange unge, som har gaaet hjemme hos deres Fader og udført Arbejde som Karl, og er der nogen Urime-lighed i, at han giver dem denne lille Kapital at starte med? og den har de saa Mulighed for at sætte over Styr. Naar de ikke desto mindre vover den, er det, fordi de tror, at dette dog alligevel er en bedre Fremtid end at risikere at komme til at gaa uden at have noget som helst. Derom behøver vi aldeles ikke at være i Tvivl. Jeg tror heller ikke, at saa mange Gaardmænd i Dag vilde ønske at skaffe deres unge Mennesker et saadant mindre Landbrug, dersom de ikke havde Tro til, at de unge ved at gøre et godt Stykke Arbejde i et saadant Brug ogsaa vilde have Mulighed for at skabe sig en Eksistens.

Det ærede Medlem henviser til, og det tror jeg han har Ret i, at det adskillige Steder paa Landet er vanskeligt at faa unge Men-nesker til Arbejdet. Det er i allerhøjeste Grad beklageligt. Der er sikkert ikke faa Steder, hvor Folk har meget vanskeligt ved at faa den nødvendige Arbejdskraft blandt de unge. Men de, der melder sig som Ansøgere til Statshusmandsbrug, er ikke dem, der i Dag ikke ønsker at tage saadanne Pladser. De, der ikke ønsker det, er en helt anden Kategori af unge, og naar vi har saadanne Folk, er det ganske sikkert begrundet i, at vor Lovgivning i visse Retninger maaske er kommet lovlig langt ud, ogsaa Arbejds-løshedslovgivningen, som blandt andet ogsaa Det konservative Folkeparti har været med til at gennemføre.

Jørgen Jørgensen: Det ærede Medlem Hr. Ulrich taler stadig, som om Statshus-mændene stod med Restancer i langt større Tal end andre Landmænd. Jeg vil gerne bede det ærede Medlem give os Tal herfor. Har det ærede Medlem Oplysninger, der godtgør, at Statshusmændene staar i Re-stance med deres Betalinger i højere Grad end andre Landmænd, end andre Husmænd over for deres Kreditforeninger, end Gaard-

mænd over for Sparekasse og Kreditforening, end de store Gaarde over for deres Kredi-torer? Jeg synes, at naar det ærede Medlem stadig udslynger denne overlegne og haanlige Bemærkning over for Statshusmændene, at det er Folk, der ikke vil betale det, de er forpligtede til, saa skylder det ærede Med-lem at skaffe en Dokumentation for det, han siger.

Det ærede Medlem havde en vis Tvivl om, at jeg var Landmand, efter det jeg havde sagt. Det behøver det ærede Medlem ikke at have, men jeg synes, jeg har en begrundet Tvivl om, om det ærede Medlem har nogen som helst Forbindelse med Landbruget efter det, han heroppefra har præsteret. Naar det ærede Medlem fortæller, at der bydes 600—700 Kr. i Løn for Sommerhalv-aaret for unge Karle, saa er dette fuldkom- men uden Mening. Hvis det ærede Medlem har noget Bevis for, at der har været til- budt en ung Mand 600—700 Kr., og at han har nægtet at tage imod denne Plads og i Stedet for taget sin Arbejdsløshedsunder- støttelse, hvis det ærede Medlem har blot eet Bevis derpaa, er han forpligtet til at staa op og sige det, for saa vil den Mand miste sin Understøttelse med det samme. Lad os være fri for den Slags forblommede Udtalelser om, at man har „hørt“, at en Mand har haft tilbudt dette eller hint, men har nægtet at modtage det, fordi han hellere vilde have sin Understøttelse. Lad os faa Mandens Navn og meddele det til hans Ar- bejdsløshedskasse, og hans Understøttelse er væk i samme Øjeblik.

Det ærede Medlem siger, at vi skal ikke tilraade de unge Landmænd at gaa ind i et Statshusmandsbrug, for de kan faa langt bedre Stillinger ved at gaa som Arbejdere i Landbruget. Det vidner igen om, at det ærede Medlem er kommet langt væk fra Landet. Spørg, hvad Herregaardsarbej- deren tjener i Dag; spørg ham, om han synes, det er mere tilfredsstillende end at faa en Bedrift, hvor han arbejder for sig selv, og hvor Lønnen maaske ikke er højere, men hvor han har adskillige Goder, som den Mand, der gaar som Herregaardsarbejder, ikke har, og det ærede Medlem vil faa et en- stemmigt Svar fra alle disse Mennesker, hvis Interesser det her drejer sig om: vi vil hellere arbejde noget længere, ogsaa noget haardere, naar vi faar Lov at arbejde i vor egen Bedrift. Det er dette, der har været Grundlaget for, at Statshusmandsbrugene i disse Aar har samlet saa mange om sig; for de Folk, der gaar ind dertil, ved meget vel, at det er ikke en vellønnet, sikker Stil- ling, men det er et Sted, hvor man til de